

Stična mladih 2020

Hej! Morda še ne veš, da geslo letošnje Stične mladih v vseh razsežnostih sovпада z odlomkom, ki ga je papež Frančišek izbral za poslanico ob Svetovnem dnevu mladih 2020 (ki ti jo, mimogrede, zelo priporočam, saj mu je letos fenomenalno uspela) in ga bomo letos praznovali po škofijah. To nikakor ni naključje! Geslo je vzeto iz odlomka o oživiljenju mladeniča iz Naina. Takole gre:

»Nato se je napotil v mesto, ki se imenuje Nain. Z njim so šli njegovi učenci in velika množica. Prav tedaj, ko se je približal mestnim vratom, so nesli ven mrliča, edinega sina matere, ki je bila vdova. Spremljala jo je precej velika množica iz mesta. Ko jo je Gospod zagledal, se mu je zasmilila in ji je rekel: »Ne jokaj!« Pristopil je in se dotaknil nosil. Tisti, ki so nosili, so se ustavili in rekel je: »Mladenič, rečem ti: Vstani!« Mrtvi se je vzdignil in začel govoriti; in Jezus ga je dal njegovi materi. Vse je obšel strah in slavili so Boga ter govorili: »Velik prerok je vstal med nami« in »Bog je obiskal svoje ljudstvo.« Ta glas o njem se je razširil po vsej Judeji in vsej okolici.« (Lk 7,11-17)

Gre za velikonočno, vstajenjsko zgodbo. Zgodbo o tem fantu, ki je umrl in ga že nesejo na pokopališče. Nekje na poti srečajo Jezusa, ki ga takoj vrne v življenje. Morda bi se komu zdela izbira takega odlomka pretiravanje – navsezadnje gre za srečanje mladih –, vendar se mi zdi fino imeti pred očmi to dvoje: da je smrt realna možnost in da je Jezus močnejši tudi od slednje! Sv. Janez Pavel drugi je temu, sredi česar danes živimo, rekel kultura smrti; tam, kjer bi moralo biti življenje, so obup, žalost, osamljenost, brezveznost. Na vratih Naina se srečata dve množici: Jezusova in neka druga, v resnici sploh ni važno katera, ker vsaka, ki v svoji sredi nima Jezusa, za seboj vlačí to smrt. Veliko je takih množic okoli in nevedoč se tudi mi zapletamo vanje, počasi nas posrkajo. Mi moramo nekemu pripadati! In množica, sredi katere sem, hitro začne določati, kaj gledam, poslušam, lajkam, kaj šeram, govorim, mislim, kaj delam, česa ne delam ... Tako imenovana socialna omrežja, ki naj bi nas povezovala, nas v resnici oddaljujejo od pristinih odnosov, iz nas delajo prazne čustvene invalide s tisoči »prijateljev«, v resnici pa še v lastni družini velikokrat ne zmoremo najmanjšega sočutja.

A Jezus vidi tudi mojo praznino in bedo. Dotakne se mrtveca in se umaže s smrtjo. On se je ne boji. Ne boji se moje vsakdanjosti, brezveznosti, niti moje bolečine, teme ali grešnosti. Vsakdo ima namreč delček srca, ki ga z nikomer ne šera, ker ga je morda preveč sram, morda preveč strah, da ga drugi, potem ko bi videli, kakšen je v resnici, ne bi več sprejemali. Ne bi več razumeli, imeli radi ... Da jih niti Bog ne bi več imel rad ... No, sem hoče Jezus priti! V tisti košček, ki se ga sramuješ, kjer te nobeden ne mara, kjer se niti sam nimaš rad. Jezus obožuje ta košček smrti v nas! Zato je On prišel na svet, da ta košček reši, da ga ljubi!

Pozoren bralec bo opazil, da nismo zvedeli, kako je fantu ime. To se dogaja v Svetem pismu. Zato, ker sem ta mladenič lahko jaz, lahko si ti, lahko tvoja BFF. Tam, kjer manjka ime, je lahko tvoje. Tam te čaka Jezus, da te zbudi, in če je treba, tudi obudi.

